

2012. Topografie van een vakantie.....(Italië en een beetje Duitsland)

Voornemens

Elke vakantie vertrek ik met een aantal goede voornemens. Zo had ik me voorgenomen om na een achttal maanden van hard blokken in de vakantie geen studieboeken mee te nemen. Wel wilde ik een groot aantal kunstwerken gaan bewonderen die ik in mijn studie was tegengekomen. Het was daarom niet geheel toevallig dat de reis andermaal naar Italië zou gaan. Verder wilde ik het boek Tonio van Adri van der Heijden uitlezen (ruim 600 bladzijden moet te doen zijn in een vakantie van bijna vier weken); ik wilde minstens één diagramboekje met problemen van Max Douwes doornemen en last but not least wilde ik in elke plaats waar we onze tent zouden opslaan minstens één probleem samenstellen, om zo mijn geursporen achter te laten.

Mijn eerste voornemen kon ik gemakkelijk realiseren; er kwam geen studieboek aan te pas, al werd na drie weken de lust om de draad weer op te pakken steeds groter. Het aantal kunstwerken dat we konden bekijken was kleiner dan we gehoopt hadden. Ik weet inmiddels dat het Vaticaanse Museum op zondag gesloten is en het is zuur om dat na een vermoeiende (want snikhete) stadswandeling te moeten ervaren. Het is ook teleurstellend te ervaren dat de Santa Maria del Popolo in Roma om 12.30 dichtgaat als je er precies één minuut later aankomt en drie uur moest wachten voor hij weer zou opengaan.

Tonio” heb ik uitgelezen. Hoewel ik geen fan van Van der Heijden ben, heeft hij in dit boek zichzelf overtroffen. Dat heeft alles te maken met de keuze van het onderwerp. Het aangrijpende boek zegt overigens meer over de schrijver dan over zijn zoon. Ik heb bovendien anderhalf diagramboekje van Max Douwes doorgewerkt. Er konden weer veel problemen aan de database worden toegevoegd en het inspireerde mij tot het maken van een aantal nieuwe problemen. En mijn laatste voornemen.... Kijkt u straks mee naar de composities die ik op de diverse plaatsen heb kunnen samenstellen.

Planning van de reis en het resultaat

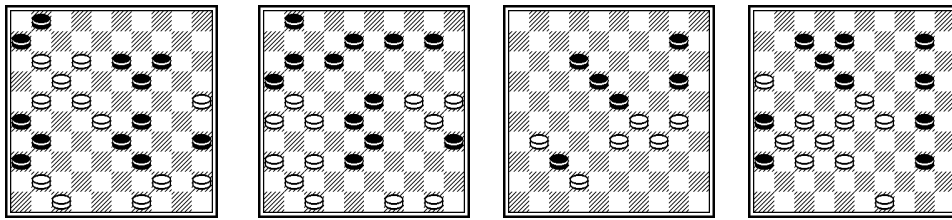
Van tevoren maken we thuis wel een planning, maar de werkelijkheid verloopt vaak anders. Als het weer behoorlijk was, zouden we eerst naar een camping bij Regensburg gaan, om daar het “Walhalla” te bekijken. Volgens plan zouden we vervolgens afreizen naar Vicenza. Die plaats kenden we nog niet, maar we zouden van de gelegenheid gebruik maken om Verona, Padua en (eventueel) Venetië nog eens te bezoeken. Na Vicenza wilden we eerst naar het zuiden afzakken langs de Adriatische kust; dan oversteken naar de kant van Napels en vervolgens langs de andere kust naar het noorden reizen. De tocht moest eindigen in Milaan, waar we Candida Condemi, de dochter van de overleden Italiaanse problemist Luigi Condemi, wilden bezoeken. Het eerste deel van de reis was afhankelijk van goed weer. Juist dat liet het begin juni afweten. Bij ons vertrek viel al te voorzien dat het niet verstandig zou zijn om de tent op een camping op te zetten. Daardoor trad plan B in werking. We reden naar een hotelletje in Kempton, waar we al eens eerder geloged hadden. De volgende dag zouden we naar Italië gaan en doorrijden totdat het droog zou zijn. Dat viel tegen. Bij Vicenza regende het pijpenstelen, we reden door naar Ravenna, maar ook daar was het nat. Toen we ’s avonds tegen etenstijd in de buurt van Ancona waren, was het nog steeds hopeloos en moesten we noodgedwongen weer uitwijken naar een hotel. Maar toen was alle vakantieregen gevallen. Het werd in de loop van de vakantie steeds warmer. Twee weken met temperaturen van boven de 35 graden: dat is geen lolletje. “We komen iets eerder thuis vanwege het warme weer”, schreef ik naar een van onze dochters. “Je weet niet wat je zegt”, schreef ze terug: “wij snakken naar een beetje zomer”.

De topografie

Als je met een beetje fantasie een dambord projecteert op de kaart van Duitsland, ligt Kempton

ongeveer op veld 43. Toen we 's avonds op onze hotelkamer zaten, besloot ik te proberen een probleem te maken op een naturel op veld 43. Het resultaat ziet u op het eerste diagram:

1. Kempton 03-06   2. Porto Recanati 04-06   3. Pineto 05-06   4. Pompei 08-06

1.47-42 (36x38) 45-40 (39x50) 28x39 (35x33) 49-44 (50x39) 12-7 (1x12) 17x8 (b.v. 6x28) 8-3 (26x17) 3x20 (33-39) 20-24 (19x30) 25x43. De laatste zetten waren 32-28 (34-39).

Het is niet zo gemakkelijk om een dambord van de kaart van Italië te maken. Het bovenste deel moet versmald worden; de teen en de hak van de laars geamputeerd en het restant voor een lachspiegel gehouden. Als dat alles is gelukt, constateren we dat Ancona ongeveer op de plaats van veld 25 moet liggen. Dat verklaart het ontstaan van het tweede probleem. In de buurt van Ancona ligt het plaatsje Porto Recanati. Het bestaan van dit oord zou u kunnen vergeten, ware het niet dat ik daar het geurspoor van diagram 2 had achtergelaten. Er zit vrij veel beweging in dit werkstuk; er komen twee zwarte en een witte dam op de planken.

2. 21-17

(11x42) 26-21 (16x27) 36-31 (27x36) 49-43 (38x49) 47x7 (b.v.36x47) 25-20 (1x12) 50-44 (49x40) en nu de standaardreactie 20-15 (47x20) 15x2 (35x24) 2x25 met naturel op het gewenste veld. Mocht u ooit in de buurt van Pescara komen, dan kunt u de stad zelf rustig overslaan. Alleen de haven en de boulevard zijn de moeite waard, maar dan moet u eerst de auto zien kwijt te raken. Ons lukte dat niet. Het Apennijnse achterland is echter zeer de moeite waard en stadjes als Atri, Loreto, Penne en de provinciehoofdstad Termoli moet u zeker bezoeken. De eerste foto laat een uitzicht op Loreto zien.

Gezicht op Loreto

Het derde probleem bevat wederzijds slechts zes stukken. Toen ik mij onlangs bij Eddie van de Acker excuseerde voor de bescheiden omvang van een probleem, schreef hij me terug: "Wat heb jij toch tegen kleine problemen? Die kunnen ook leuk zijn!". Het bijzondere van het derde probleem is, dat ik het blind heb gecomponeerd. Toen ik me bedacht dat Pescara op het topografische dambord ongeveer op veld 35 moest liggen, kwam het probleem 's avonds op het luchtbed vanzelf. Het is best goed om aan te zien. 3. 31-27 (37x48) 30-25 (48x30) 25x5 (23x34) 27-22 (18x27) 33-29 (34x23) 5x35. Er zit veel beweging in dit kleine hummeltje!

Vanuit Pescara staken we over naar de andere kust, richting Napels. We kozen voor de camping die tegenover de ingang van de opgravingen van Pompei ligt. Een aanrader. Voor ouderen biedt Italië het geweldige voordeel dat vrijwel alle musea en opgravingen gratis bezocht kunnen worden. Je moet je wel legitimeren en dat kwam Ria duur te staan. Ze liet bij de ingang van Pompei haar paspoort zien en

stopte die vervolgens weer weg in haar portefeuille. Kennelijk had een slimme zakkenroller dat gezien. De volgende morgen merkte ze dat de portefeuille met haar paspoort was verdwenen (gelukkig zaten haar portemonnee en de betaalpasjes in een ander vakje van haar handtas). Het was een schrale troost dat de carabinieri ons geweldig goed heeft geholpen. Kennelijk hadden ze ervaring met dit soort problemen. Heel speciaal was voor ons het bezoek aan de krater van de Vesuvius. Foto 2 toont u de verwoester van Pompeï en Herculaneum.

De krater van de Vesuvius

Op het topografische dambord kunnen we Napels en Pompeï op veld 36 traceren. Het probleem dat ik in Pompeï maakte, mag gezien worden, zeker wanneer u bedenkt dat wit niet kan winnen met 29-24 (20x29) 23x45 wegens de zwarte reactie (18-22!) 28x17 (12x21) en ondanks de schijf achterstand is het zwart die de beste winstkansen heeft. Zwarts laatste zet (35-40) lijkt daarom een goede keus te zijn **4**. Wit wint nu fraai door 27-21 (b.v. 26x17) 23-19 (36x27) 32x21 (17x26) 29-23 (18x29) 49-44 (40x49) 28-23 (49x41) 23x5 (41x14) 5x11. Het overblijvende motief bleek (bij controle na thuiskomst in mijn probleemdatabse) al eens te zijn bewerkt door Aalt van de Kuilen: (26-31) 11-17 (12x21) 16x36.

Ik heb altijd beweerd dat Florence de mooiste stad van de wereld is. Wie van kunst uit de Renaissance houdt, kan zijn ogen nauwelijks geloven. Maar toen we in deze vakantie een week door Rome hadden gezworven, wist ik het niet zo zeker meer. Was toch Rome de mooiste? Rome kent een rijke afwisseling van allerlei stijlen en tijdperken. Je moet soms wel verre wandelingen maken. Deze keer laat ik u geen foto zien van de Sint Pieter of van het Colosseum. Ik neem u mee naar de Trevi-fonteinen. Misschien kan het beschouwd worden als een kitscherig geval, zoals de Baroktijd in schilder- en beeldhouwkunst (anders dan in de muziek) vaak al te overdadig aandoet, maar de fonteinen spuiten daar tot volle tevredenheid van alle kitschminnaars.

De Trevi-fonteinen in Rome

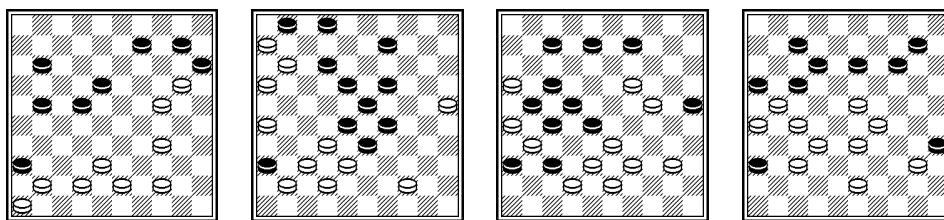
Rome plaats ik op de topografische kaart van Italië op veld 26. Het viel niet mee om een enigszins acceptabel probleem op (schijf) naturel 26 te maken, maar uiteindelijk is het toch gelukt. In probleem 5 wint wit door een paar aardige meerslagen: 42-37 (36x47) 24-19-wit lijkt weg te lopen voor zijn verantwoordelijkheid, maar de schijnbare dwaalweg leidt tot de winst: (47x49) 19-13 (49x41) 13x4 (15x24) en nu het verrassende damoffer 4x27- een Turkse slag- (22x31) 46x26. In klein bestek toch wel grappig.

Wie Florence wil bezoeken en kiest voor een reis met caravan of tent, kan ik aanraden om naar het noordelijker gelegen Barberino (in de streek Mugello) uit te wijken. Vorig jaar hadden we daar goede ervaringen opgedaan. Toen we op de camping aankwamen, werden we onmiddellijk herkend en dat leidde tot een uitgebreide knuffelpartij door de 'moeder' van de camping. Even later verscheen de baas (haar zoon) ten tonele. Bijna had ik hem gevraagd of hij al een Guerraprobleem had gemaakt, want de man leek sterk op de Nederlandse problemist Jaap de Wit. Alleen had deze vriendelijke man bruine ogen en was hij een jaar jonger en zeker tien kilo zwaarder dan zijn Nederlandse pendant. Vorig jaar toonde ik u op deze site de beroemde Ponte Vecchio; nu laat ik u de St. Maria Novella zien, een kerk die licht wordt vergeten en in de schaduw blijft staan van de beroemde Dom.

De Santa Maria Novella in Florence

5. Rome 13-06   6. Barberino 18-06   7. Milaan 25-06   8. Milaan 25-06

Florence wordt door mij op veld 17 geplaatst. Daarop maakte ik het volgende probleem:

6. 26-21 (36x47) 37-31 (28x17) 11x24 – voor open doel besluit wit om de bal er niet rechtstreeks in te schieten- (29x20) 38x7 (47x50) 25x3 (2x11 gedwongen) 16x7 (1x12) 3x17 (50x11) 6x17 en uiteindelijk is de zwarte dam gevangen.

Op bezoek bij Candida

In Milaan wilden we een bezoek brengen aan Candida Condemi. Vorig jaar heb ik met haar hulp een boekje kunnen uitgeven met problemen van haar vader Luigi, die in 2008 was overleden. Graag had ik haar als medeauteur van het damwerkje willen noemen, maar dat wilde ze per se niet. Ik beschouw haar echter wel als de 'aangever'. We hebben nadien nog regelmatig contact gehouden. Op de foto ziet u ons samen voor het dambord en de foto van haar vader. We houden samen het boekje met problemen van haar vader vast. Een teken van Italiaans- Nederlandse samenwerking. Het Europese parlement kan

er een voorbeeld aan nemen. Milaan is veld 8 op mijn reuzendambord. Als afsluiting van de serie toon ik u twee problemen die eindigen met een witte schijf op 8.

Candida en Leen met het boekje voor de foto van Luigi Condemi. De plaatje werd gemaakt in Candida's appartement in Bollate (voorstad van Milaan).

7. 24-20 (25x23) 39-34 (37x30) 38-32 (27x29) 16x18 (b.v. 23x12) 40-35 (36x27) 35x4 en na het verplichte (27-32) wint wit door het damoffer 4-27 (32x21) 26x8

8. Wit staat een schijf voor, maar zwart had al remise kunnen maken door (17-22). Met zijn laatste zet (30-35) denkt hij een grotere vis te vangen, maar zwart vist daarmee in troebel water: 37-31 (35x44) 23-19 (14x34) 43-39 (34x43) 27-22!! (b.v. 16x29) 22x2 (36x27) 2x4 (27-32) 4-27 (32x21) 26x8. Het probleem lijkt me aantrekkelijk voor partijspelers.

Ik liet u hiermee slechts een kwart van mijn vakantieproductie zien. Graag had ik u meer getoond, maar dan zou het artikel te lang worden. U houdt dus nog iets in petto.

Leen de Rooij